

ת"פ 52604/08/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52604-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל אוסטפלד נאוי**
המבקש/נאשם
פלואני
נגד
המשיבה/מאשימה
מדינת ישראל
החלטה

לפני בקשה כי בית המשפט יפסול עצמו מלשבת בדיון.

העובדות

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע **שלוש עבירות של תקיפת בת זוג**, עבירות לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

המבקש כפר בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום ובית המשפט שמע הראיות.

ביום 18.10.21 הורשע המבקש בדיון.

ביום 12.12.21 הגיש המבקש בקשה להוספת ראיות ולביטול הכרעת הדיון. הבקשה נדחתה בהחלטה מיום 24.12.21.

ביום 26.12.21 טענו הצדדים לעונש. בהחלטה שניתנה בסיום הדיון, הופנה המבקש לשירות המבחן לגיבוש תוכנית של"צ ולממונה על עבודות השירות לבדיקת כשירותו לשאת בעונש מאסר בדרך זו.

ביום 25.4.22 הוגשה בקשה נוספת על ידי המבקש להוספת ראיות ולביטול הכרעת הדיון. הבקשה נדחתה. שימוע גזר הדיון נקבע ליום 27.6.22.

בפתח הדיון ביום 27.6.22 הודיעו הצדדים כי עותק תסקיר שירות המבחן שהוגש, לא הועבר אליהם. כדי לאפשר לצדדים להיערך ולהשלים טיעוניהם לעונש, קבע בית המשפט מועד להשלמת הטיעונים, ליום 10.7.22.

הסנגור הלן על כי שירות המבחן הגיש תסקיר כאשר התבקש לגבש תוכנית של"צ עבור המבקש וכי לא ניתנה לו ההזדמנות להכין את המבקש לקראת הפגישה בשירות המבחן.

לאחר שבית המשפט לא שינה מהחלטתו לפיה הצדדים יתייצבו לדיון נוסף בו ישלימו טיעוניהם לעונש לאחר עיון בתסקיר, העלה הסנגור את בקשתו לפסילת המותב מלשבת בדיון.

הבקשה

בבקשה שלפני טוען המבקש לחשש למשוא פנים באשר למעורבות אישית של בית המשפט בתחום האישום. לשיטת המבקש, מדובר באישום משנת 2019 כאשר דיוני ההקראות וכפירת המבקש בעובדות האישום, ארעו במחצית הראשונה של שנת 2020. באישום קיימים מוטיבים שלא היו יכולים לאפשר לבית המשפט לשמוע את הראיות. הסנגור הוסיף, כי ביקש לקבל מידע, בהתאם לחוק חופש המידע, באשר למספר דיוני ההוכחות שנשמעו לפני מותב זה ובכללם מספר האישומים שעניינם אלימות במשפחה.

עוד טוען הסנגור כי אמנם גזר הדין לא הושמע אך נכתב, תוך התייחסות לתסקיר שירות המבחן שהוגש, ואף בכך יש כדי להביא לפסילת המותב.

המשיבה מתנגדת לבקשה, ציינה כי הסנגור מנסה לתקוף גזר דין שטרם הושמע כאשר בית המשפט ביוזמתו אפשר לצדדים להשלים טיעוניהם במועד אחר לאחר שיעיינו בתסקיר. המשיבה ציינה כי בקשת הפסלות נשמעת ככזו בה מנסה הסנגור להלך אימים על בית המשפט. המשיבה הוסיפה כי לא הוגשה כל בקשה לדחיית הדיון נוכח הגשת בקשה בהתאם לחוק חופש המידע, לא מתקיימת עילת פסלות בהתאם לחוק, רוב טיעוני המבקש נוגעים לאי שביעות רצונו מהכרעת הדין ואפשרות הערעור פתוחה לפניו.

דין

סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-1984, הדין בעילות פסלות שופט קובע:

"77א. (א) שופט לא ישב בדיון אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

סעיף זה הורחב ותוקן בשנת תשס"ד, כאשר ההרחבה באה לידי ביטוי בהוספת עילת פסלות המשקפת, בהוראה חקוקה, את עילת ה"נגיעה האישית", כפי שעוצבה על ידי ההלכה הפסוקה. וכך תוקן הסעיף:

"(תיקון מס' 38) תשס"ד-2004

(1א) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), שופט לא ישב בדיון בידעו שמתקיים אחד מאלה:

(1) צד להליך, בא כוחו או עד מרכזי, הוא בן משפחה של השופט או שקיימת ביניהם קרבה

ממשית אחרת;

(2) יש לשופט ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך, בבא כוח או בעד מרכזי, או שלבן משפחה מדרגה ראשונה של השופט יש ענין כספי ממשי או ענין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך או בבא כוח;

(3) בטרם התמנה לשופט היה השופט מעורב באותו ענין הנדון בהליך שלפניו כבא כוח, כבורר, כמגשר, כעד, כיועץ מקצועי, כמומחה, או בדרך דומה אחרת;

לענין סעיף קטן זה -

"בן משפחה" - בן זוג, הורה, הורה של בן זוג, ילד, אח, סב, נכד וכן ילד או בן זוג של כל אחד מאלה ולרבות מי שהיה אפוטרופוס או מי ששימש משפחה אומנת של השופט או שהשופט היה אפוטרופוס או שימש משפחה אומנת שלו;

"בן משפחה מדרגה ראשונה" - בן זוג, הורה, ילד, אח וכן ילד או בן זוג של כל אחד מאלה ולרבות מי שהיה אפוטרופוס או מי ששימש משפחה אומנת של השופט או שהשופט היה אפוטרופוס או שימש משפחה אומנת שלו;

"עד מרכזי" - עד שנדרשת הערכת מהימנותו לצורך הכרעה בהליך".

באשר ל"חשש הממשי למשוא פנים", נקבע בבשא 2826/12 מייק ואן קול נ' מדינת ישראל, כי יש להצביע על חשש אובייקטיבי, אין די בחשש סובייקטיבי ולא די באי שביעות רצון מהחלטה כזו או אחרת או מאופן התנהלות הדיון. ראו:

"המבחן לפסילת שופט הוא חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים (ראו סעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). בהקשר זה, לא די בחוסר שביעות רצון של בעל-הדין מהחלטות שניתנו על-ידי בית המשפט ומאופן התנהלות הדיון לפניו (ראו גם בש"א 4521/11 אוזן נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ (לא פורסם, 27.6.2011)). אף לא די בתחושה סובייקטיבית של חוסר-אמון."

אין בטענות הסגור ממשי, בטח ובטח מהבחינה האובייקטיבית.

בית המשפט אינו מכיר מי מהצדדים, לא את המתלוננת ולא את הנאשם. בית המשפט לא מעורב באופן אישי בשום דרך בסכסוך שבין הצדדים ואין לו ענין אישי ממשי בהליך שלפניו או בתוצאותיו.

אין מאומה בטענות הסגור לשוות עניינים מסוימים ככאלה המערבים את בית המשפט בסכסוך. ניסיונותיו לגרור את בית המשפט לזירה שבין הנאשם למתלוננת, אין בהם ולא כלום ובית המשפט לא יתן ידו לכך.

לאחר שנשמעו הראיות, הכריע בית המשפט את דינו של הנאשם **אך ורק** בהתאם לראיות שהובאו לפניו. אי שביעות רצון המבקש מהכרעת הדיון, מהחלטות בית המשפט ומניהול ההליכים, אינה מהווה עילת פסלות. החלטות בית המשפט כפופות לביקורת ערכאת הערעור ואין בכך להביא לפסלות המותב.

ראה בעניין זה עפ 2303/10 מוחמד אבו דבוס נ' מדינת ישראל:

"ככל שבקשת הפסלות נובעת מחוסר שביעות רצון מצדו של המערער מהחלטותיו הדיוניות של בית המשפט ומניהול ההליכים על ידו, הלכה היא כי השגות בעניינים אלה

עמוד 3

מקומן בהליכי ערעור רגילים, על-פי סדרי הדין, ולא במסגרת הליכי פסלות (לעניין החלטות דיוניות, ראו: ע"א 7186/98 מלול נ' ג'אן ([פורסם בנבו], 3.12.1998); ע"א 10619/02 בן עמי נ' קידר ([פורסם בנבו], 30.12.2002); יגאל מרזל, דיני פסלות שופט, 174-178 (2006). לעניין אופן ניהול הדיון, ראו: ע"פ 8309/02 רודקו נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 21.10.2002); ע"פ 5647/05 גוד-מאן מתכות בע"מ נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 5.7.2005). זאת ועוד, גם אם מדובר ברצף של החלטות שאינן מצדדות בעמדת בעל דין, איך בכך כדי להקים עילת פסלות (ע"א 6822/00 משלי נ' משלי ([פורסם בנבו], 18.3.2001); ע"א 5803/04 מצדה חברה להנדסה בע"מ נ' בנק לאומי לישראל בע"מ ([פורסם בנבו], 29.10.2004); מרזל, בעמ' 175).

ראה גם:

עפ 9252/12 יצחק אדמוני נ' מדינת ישראל:

"יוער כי תחושתו הסובייקטיבית של המערער כי בית המשפט מתנהל כלפיו במשוא פנים, אין בה, כשלעצמה, כדי להקים עילה לפסילתו של בית המשפט. על מנת שתקום עילת פסלות על המערער להראות כי מתעורר, בנסיבות העניין, חשש ממשי ואובייקטיבי למשוא פנים (ראו למשל: ע"פ 1479/07 נומדר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 21.3.2007))."

נראה כי מטרתו של הסנגור היא לשנות את שנקבע בהכרעת הדין. את הרשעתו של המבקש בדין.

באשר לגזר הדין, זה טרם ניתן. טענת המבקש לפיה גזר הדין "חתום וגמור" אין בה ולא כלום. גזר הדין, כאמור, טרם ניתן והצדדים הוזמנו ביוזמתו של בית המשפט להשלים טיעוניהם לעונש לאחר שיעינו בנחת בתסקיר שהוגש על ידי שירות המבחן.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

בשולי הדברים אציין כי שופטים חיים בתוך העם. לא יעלה על הדעת ששופט שביתו נפרץ יהיה מנוע מלדון באישומים שעניינם התפרצות, שופט שרכבו נגנב יהיה מנוע מלדון באישומים שעניינם גניבת רכב, שופט הדין בענייני משפחה יהיה מנוע מלנהל הליכי גירושין ורכוש ושופט שרכבו נפגע בתאונת דרכים יהיה מנוע מלדון בענייני תביעות נזקי רכוש לרכב.

ניתנה היום, ד' תמוז תשפ"ב, 03 יולי 2022, בהעדר הצדדים.